

Stella září

Jane McBrideová

Podle skutečné události

„Jsem s vámi rád tady v Primárnkách.“ (Children's Songbook, 254.)

Stella si uhladila oblečení. Ještě si nezvykla nosit na shromáždění šaty. V její předchozí církvi nosily dívky v neděli kalhoty nebo šortky. Ale v této nové církvi to tak nebylo. Stella s maminkou se nedávno nechaly pokřtít do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Stella si při pohledu do zrcadla povzdychla. Těšila se, až poprvé půjde na shromáždění jako opravdová členka, ale byla také nervózní. Doteď zůstávala celé shromáždění s maminkou. Ale tentokrát půjde do Primárek.

Stella mrkla na svůj obraz v zrcadle. Ale co když tam nezapadne? Co když ji ostatní děti nebudou mít rády?

„Stello? Jsi hotová?“ zavolala maminka.

Stella sešla po schodech dolů. „Vypadám dobře?“

zeptala se.

Maminka se usmála. „Vypadáš skvěle.“

Stella se ušklíbala. „To říkáš, protože musíš. Protože jsi moje mamka.“

„Správně. Opravdu to musím říct. Protože to je pravda.“

Stella se pousmála. Maminka vždycky věděla, jak ji potěšit. Ale i tak měla Stella trému. Co když s ní žádná

z dětí nebude chtít mluvit? Ve škole měla kamarády, ale ti nebyli členy její nové církve. Přála si, aby měla aspoň jednu kamarádku, která by chodila na shromáždění s ní.

„Vzpomněla jsem si, že musím udělat ještě něco,“ řekla mamince.

Běžela zpátky nahoru a poklekla u postele. „Drahý Nebeský Otče, prosím, pomoz mi, abych si našla kamarády. Věřím, že to, čemu nás učili misionáři, je pravda, ale bojím se.“

Stella zůstala na kolenou a poslouchala. Po chvíli pocítila příjemný pocit klidu a nervozita se zmenšila.

Na shromáždění seděla Stella s maminkou vedle

rodiny se třemi malými holčičkami. Rodiče se jim představili a začali s maminkou mluvit ještě před začátkem shromáždění. Stella pomohla holčičkám vybrat obrázek Ježíše.

Zamířil k nim biskup Andrews. „Sestro Cunninghamová! Stello! Rád vás vidím.“ Na obě se přátelsky usmál a potřásl jim rukou. Stella úplně zapoměla na to, jak jsou všichni na shromáždění milí. Možná, že se přece jen s někým skamarádí.

Po shromáždění svátosti šla Stella do Primárek. Když si sedala, pohlédla nervózně na ostatní děti. Povídaly si spolu a jí si nejspíše ani nevšimly. Stelly se zmocnila úzkost. Přece jen tady bude sama.

V tu chvíli vešla do místnosti dívka stejně stará jako Stella. „Vypadá to, že je taky nervózní,“ pomyslela si Stella. „Mohla bych si s ní jít popovídat.“

Stella se zhluboka nadechla a zamířila k dívce. „Ahoj, jmenuji se Stella. Jsem tady nová. Chtěla bys sedět se mnou?“ Stella zatajila dech. Bude s ní ta dívka chtít kamarádit?

Na dívčině obličej se objevil lehký úsměv. „Já jsem Sára. Taky jsem tu nová. Zrovna jsme se sem přistěhovali z Ontaria.“

„Já jsem byla s mamkou pokřtěná před dvěma týdny,“ řekla Stella. „Úplně přesně nevím, co mám dělat.“

Sára se usmála ještě víc. „Nějak si spolu poradíme.“

Stella a Sára seděly se svou třídou. Stella občas zachytila Sářin pohled a usmála se. Sára se na ni také usmála. Stella pociťovala klid a radost. Věděla, že Nebeský Otec zodpověděl její modlitbu a pomohl jí najít si kamarádku.

Při výuce učitelka Stellu a Sáru požádala, aby se představily.

Stella se postavila. „Jmenuji se Stella Cunninghamová. Byla jsem s mamkou pokřtěná před dvěma týdny.“ Zarazila se a pak s úsměvem pohlédla na svou novou kamarádku. „A tohle je moje kamarádka Sára.“ ■

Autorka žije v Coloradu v USA.

ZAMYSLI SE

Jak můžeš přivítat někoho, kdo je na shromáždění nový?